

Rada
Evropské unie

Brusel 13. prosince 2023
(OR. en)

16805/23

**Interinstitucionální spis:
2018/0198(COD)**

COH 101
CADREFIN 194
IA 366
CODEC 2504

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	13. prosince 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 790 final
Předmět:	Pozměněný návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o mechanismu řešení právních a správních překážek v přeshraničním kontextu

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 790 final.

Příloha: COM(2023) 790 final

Ve Štrasburku dne 12.12.2023
COM(2023) 790 final

2018/0198 (COD)

Pozměněný návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o mechanismu řešení právních a správních překážek v přeshraničním kontextu

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tímto návrhem se mění Komisí předložený návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o mechanismu řešení právních a správních překážek v přeshraničním kontextu¹ (dále jen „návrh nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek“), včetně změny jeho názvu na nařízení o usnadnění přeshraničních řešení.

Komise přijala návrh nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek v květnu 2018, ale mezi Parlamentem a Radou nebylo v souvislosti s tímto spisem dosaženo dohody, neboť oba spolunormotvůrci zaujali rozdílné postoje. Parlament přijal své stanovisko v prvním čtení dne 14. února 2019. Celkově toto stanovisko návrh Komise velmi podpořilo a navrhlo několik doplnění, která by umožnila větší flexibilitu při provádění. Rada nepřijala formální stanovisko, neboť členské státy vyjádřily k návrhu na úrovni pracovní skupiny několik výhrad a práci na spisu přerušily.

Dne 14. září 2023 přijal Parlament v souladu s článkem 225 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) legislativní usnesení z vlastního podnětu s doporučeními Komise týkajícími se změny návrhu nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek.

Tento pozměněný návrh Komise náležitě zohledňuje obavy, připomínky a doporučení obou spolunormotvůrců a zároveň zachovává původní zaměření návrhu nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek, které znesnadňují život přeshraničních komunit.

Poté, co Komise v roce 2018 přijala návrh nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek, se potřeba uvolnit potenciál přeshraničních regionů EU návrhem právního rámce pro řešení přeshraničních překážek stala ještě naléhavější. Právní a správní přeshraniční překážky představují významné problémy pro každodenní život 150 milionů občanů, kteří žijí v přeshraničních regionech, jakož i pro podniky a instituce, kterým brání v činnosti a nepříznivě ovlivňují hospodářskou výkonnost. Odhaduje se, že odstranění 20 % překážek by zvýšilo HDP o 2 % a vytvořilo více než milion pracovních míst v přeshraničních regionech². Kromě makroekonomických dopadů je v přeshraničních regionech obecně obtížnější přístup k veřejným službám, jako je doprava, nemocnice a vysoké školy. Orientace v odlišných správních a právních systémech je často stále složitá a nákladná.

V průzkumu, který Komise provedla v červenci 2020³, označilo 44 % občanů přeshraničních regionů EU právní a správní rozdíly za nejvýznamnější překážky spolupráce. Dopad přeshraničních překážek na rozvoj přeshraničních regionů byl zdokumentován v přeshraničním průzkumu, včetně sdělení Komise „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“⁴.

¹ COM(2018) 373 final, 29.5.2018.

² Evropská komise, Generální ředitelství pro regionální a městskou politiku, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., *Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions – Final report* (Kvantifikace důsledků právních a správních překážek souvisejících s hranicemi v příhraničních regionech – Závěrečná zpráva), Úřad pro publikace, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; COM(2017) 534 final, 20.9.2017 „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“, s. 6.

³ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/cooperation/european-territorial/survey-2020/cross-border-survey-2020-report_en.pdf

⁴ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“ (COM(2017) 534 final, 20.9.2017).

Přeshraničním regionům navíc hrozí, že v době krize budou neúměrně postiženy. Například během pandemie COVID-19 byl hospodářský dopad opatření členských států souvisejících s hranicemi na přeshraniční regiony více než dvojnásobný oproti průměrnému dopadu na všechny regiony EU⁵.

Ve snaze postavit se do čela úsilí o překonání přeshraničních překážek přijala Komise v roce 2018 projekt *b-solutions*⁶, inovativní iniciativu, jež poskytuje právní podporu orgánům veřejné správy v přeshraničních regionech při určování hlavních příčin právních nebo správních překážek, jež nepříznivě ovlivňují jejich přeshraniční interakce, a při hledání praktických řešení. Ke konci listopadu 2023 bylo v rámci iniciativy vybráno 154 případů, z nichž 90 se podařilo uzavřít nalezením příčiny překážky. Těchto 90 případů se týkalo 27 přeshraničních regionů v 21 členských státech a vztahovalo se na překážky hlavně v oblasti zaměstnanosti, veřejné dopravy, zdravotnictví a institucionální spolupráce. U více než třetiny těchto případů byly hlavní příčinou rozdílné právní a správní normy na obou stranách hranice, což si od členských států vyžádalo jejich zapojení do hledání řešení. Zkušenosti z iniciativy *b-solutions* napomohly analýze a identifikaci právních a správních přeshraničních překážek a odhalily potenciál nového nástroje vytvořeného na úrovni EU, který by měl pomoci tyto překážky řešit. Přestože iniciativa *b-solutions* pomáhá identifikovat překážky, není dostatečná k tomu, aby nabídla nástroj jako takový, který by členské státy mohly použít a na který by se mohly spolehnout při svých odpovídajících postupech, pokud by chtěly překážku odstranit.

Současné finanční a právní nástroje dostupné na úrovni EU neposkytují komplexní a účinnou odpověď na překážky, které ovlivňují přeshraniční regiony. Evropská seskupení pro územní spolupráci (ESÚS)⁷ sice účinně usnadňují přeshraniční spolupráci tím, že vytvářejí právní subjekty překračující hranice států, ale nemají regulační pravomoci k řešení překážek v přeshraničních případech. Programy Interreg sice poskytují účinnou finanční podporu přeshraničním projektům, které pomáhají sblížovat regiony a občany na obou stranách hranice, nemohou však samy o sobě řešit právní a správní překážky, neboť ty vyžadují rozhodnutí přesahující rámec struktur programového a projektového řízení.

Pozměněný návrh proto poskytuje právní rámec platný pro všechny členské státy, který má pomoci nalézt řešení právních a správních překážek, jež potenciálně ohrožují přeshraniční interakci a rozvoj přeshraničních regionů. Do jeho oblasti působnosti spadají prvky infrastruktury s dopadem na přeshraniční region nebo veřejné služby poskytované v přeshraničním regionu. Tento návrh se týká pouze překážek vyplývajících z vnitrostátního práva, včetně případů, kdy členské státy provádějí směrnice EU správně, ale odlišně. Překážky spojené s možným porušením právních předpisů Unie nespádají do oblasti působnosti tohoto pozměněného návrhu, neboť pro řešení těchto problémů existují jiné specifické nástroje, například SOLVIT. Přeshraniční koordinací místa mohou podle potřeby spolupracovat s vnitrostátními centry SOLVIT na případném předávání spisů.

Pozměněný návrh vyžaduje zřízení přeshraničních koordinacích míst ve všech členských státech pro hlášení přeshraničních překážek a posuzování spisů předložených tzv. „iniciátory“. Iniciátoři jsou veřejnoprávní nebo soukromoprávní subjekty nebo fyzické osoby,

⁵ Evropská komise, Generální ředitelství pro regionální a městskou politiku, Capello, R., Caragliu, A., *Analysis of the economic impacts of border-related measures taken by Member States in the fight against COVID-19 – Final report* (Analýza hospodářských dopadů opatření souvisejících s hranicemi přijatých členskými státy v rámci boje proti COVID-19 – Závěrečná zpráva), Úřad pro publikace Evropské unie, 2022: <https://data.europa.eu/doi/10.2776/973169>

⁶ <https://www.b-solutionsproject.com/>

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19).

kteře vypracovávají přeshraniční spisy tak, že stanoví přeshraniční interakci a popíší překážky pro posouzení koordinačními místy. Členské státy mohou určit stávající nebo nové subjekty a mohou se rozhodnout zřídít jedno nebo více koordinačních míst, včetně společných subjektů se sousedními členskými státy, v souladu se svým institucionálním rámcem a preferencemi.

Úkolem přeshraničního koordinačního místa je posoudit přeshraniční překážku popsanou iniciátorem. Pokud dojde k závěru, že překážka existuje, zjišťuje, jaké struktury spolupráce jsou k vyřešení zjištěné překážky k dispozici. Pokud k vyřešení překážky neexistuje žádná institucionální struktura pro přeshraniční spolupráci nebo pokud stávající struktury nejsou pro její vyřešení dostatečné, mohou se členské státy rozhodnout využít nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení zřízený podle tohoto nařízení. Přeshraniční koordinační místo se může v kterémkoli procesním kroku rozhodnout danou překážku dále neřešit, a to i v případě, že dospěje k závěru, že překážka existuje. V takovém případě o tom informuje iniciátora a vysvětlí, proč překážka popsaná ve spisu nebude řešena. Po posouzení přeshraničního spisu musí přeshraniční koordinační místo předat závěr posouzení v přiměřené lhůtě iniciátorovi.

Nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení spočívá v jednotném postupu pro řešení překážek právní nebo správní povahy. Po posouzení překážky a určení povahy ustanovení, které je zdrojem překážky, je přeshraniční koordinační místo odpovědné za kontaktování příslušného orgánu s cílem nejprve ověřit užitek a proveditelnost řešení překážky prostřednictvím zjištěných správních nebo právních ustanovení a za následné informování iniciátora a přeshraničního koordinačního místa sousedního členského státu. V případě přeshraničních překážek, které by vyžadovaly úpravu stávajících právních předpisů, není stanovisko přeshraničního koordinačního místa, které navrhne národní vládě zahájení legislativního postupu, pro příslušný zákonodárny orgán nijak závazné. Rozhodnutí o tom, zda se správní nebo právní překážka bude řešit, zůstává dobrovolné a je na příslušných vnitrostátních orgánech.

Tento pozměněný návrh přináší řadu výhod. Poskytuje členským státům standardní postup pro řešení překážek a zajišťuje, aby občané EU žijící v příhraničních oblastech obdrželi od svého členského státu v přiměřené lhůtě (kladnou či zápornou) odpověď ohledně rozsahu překonání zjištěných překážek. Členským státům, které nemají dostatečné struktury spolupráce, poskytuje nový nástroj k řešení těchto překážek. Kromě toho přeshraniční koordinační místa v každém členském státě vytvoří ve spolupráci s Komisí účinnou síť pro sdílení znalostí a posílení kapacit. Obecněji řečeno, pozměněný návrh může hrát důležitou roli při umožnění fungování jednotného trhu a podpoře hospodářské, sociální a územní soudržnosti EU. Návrh může mít přímý dopad na každodenní život obyvatel přeshraničních regionů tím, že zlepší jejich přístup ke službám a ekonomickým příležitostem.

Oproti návrhu nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek z roku 2018 byl tento pozměněný návrh upraven tak, aby zohlednil obavy týkající se subsidiarity a proporcionality. Nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení je nepovinný a měl by být použit pouze tehdy, pokud nejsou k dispozici žádné jiné nástroje ze stávajících struktur spolupráce nebo pokud tyto nástroje neumožňují danou překážku uspokojivě vyřešit.

Členské státy sice musí provést analýzu, zda překážka existuje a zda ji lze vyřešit, avšak po analýze spisu a s přihlédnutím k posouzení provedenému přeshraničním koordinačním místem se mohou rozhodnout, zda překážku vyřeší. Pozměněný návrh je tedy plně založen na zásadě subsidiarity a respektuje legislativní výsady členských států.

Ve srovnání s návrhem nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek z roku 2018 zjednodušuje pozměněný návrh postupy posuzování přeshraničních spisů předložených iniciátory. V rámci nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení je stanoven jednotný postup s omezenými požadavky na členské státy, který se vztahuje na právní i správní překážky.

Kromě toho pozměněný návrh obsahuje omezené správní požadavky, které členskými státy umožňují jmenovat stávající subjekt přeshraničním koordinačním místem a rozhodnout se, jak nejlépe uspořádat své zdroje. Členské státy mohou rovněž jmenovat společná přeshraniční koordinační místa podél svých společných hranic, a optimalizovat tak své zdroje.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Interreg je hlavním nástrojem financování v rámci politiky soudržnosti na podporu programů přeshraniční spolupráce v přeshraničních regionech EU, včetně regionů hraničících se zeměmi ESVO a Andorrou. Tyto programy pomáhají sblížit regiony a občany na obou stranách hranice. V rámci programu Interreg VI (2021–2027)⁸ může Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) podporovat specifický cíl Interreg „Lepší správa spolupráce“, jehož cílem je zvýšit účinnost veřejné správy podporou právní a správní spolupráce a spolupráce mezi občany, občanskou společností a institucemi, zejména s ohledem na řešení právních a jiných překážek v přeshraničních regionech⁹. Některé programy Interreg mohou tuto možnost využít k financování vytváření struktur, které mohou fungovat jako přeshraniční koordinační místa. Pokud tato podpora není v příslušných programech Interreg již zahrnuta nebo pokud není přidělení dostatečně významné, mohou členské státy a programoví partneři zvážit přeprogramování EFRR na vytvoření a provoz přeshraničních koordinačních míst. Kromě této doplňkové podpory a poskytování finančních prostředků EU nemohou programy Interreg samy o sobě řešit právní a správní přeshraniční překážky, neboť ty vyžadují rozhodnutí přesahující rámec struktur programového a projektového řízení.

Pozměněný návrh proto poskytuje právní rámec použitelný pro všechny členské státy k nalezení řešení právních a správních překážek jako doplněk jak k finanční podpoře poskytované v rámci programu Interreg, tak k institucionální podpoře, jako jsou ESÚS, neboť tato seskupení nemají legislativní pravomoci potřebné k překonání právních překážek¹⁰.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Politika soudržnosti a jednotný trh se vzájemně posilují. Mechanismus vytvořený v rámci tohoto nařízení by přispěl k cílům jednotného trhu, zejména posílením hospodářského potenciálu přeshraničních regionů, který je částečně nevyužit z důvodu odlišných právních a správních systémů.

Studie o hospodářském dopadu přeshraničních překážek na HDP a zaměstnanost ve vnitrozemských přeshraničních regionech, kterou zadala Komise v roce 2017, odhadla, že i odstranění pouhých 20 % stávajících překážek by zvýšilo HDP v přeshraničních regionech o 2 %¹¹. Právní rámec použitelný pro všechny členské státy k nalezení řešení právních a správních překážek v přeshraničních regionech je proto rovněž nezbytným doplňkem k řádnému fungování vnitřního trhu, hlavnímu cíli EU (článek 3 Smlouvy o EU a čl. 3 odst. 1

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1059 ze dne 24. června 2021 o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Evropská územní spolupráce (Interreg) podporovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj a nástrojů financování vnější činnosti (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 94).

⁹ Ustanovení čl. 14 odst. 4 písm. b) nařízení (EU) 2021/1059.

¹⁰ Viz čl. 7 odst. 4 první pododstavec nařízení (ES) č. 1082/2006.

¹¹ Evropská komise, Generální ředitelství pro regionální a městskou politiku, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., *Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions – Final report* (Kvantifikace důsledků právních a správních překážek souvisejících s hranicemi v příhraničních regionech – Závěrečná zpráva), Úřad pro publikace, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; viz COM(2017) 534 final, s. 6; podrobnosti viz doprovodné SWD(2017) 307 final, bod 2.2, s. 20.

písm. b) Smlouvy)¹².

Věcná působnost pozměněného návrhu nemá vliv na výkon jiných pravomocí a opatření, o nichž bylo rozhodnuto v rámci jiných politik EU, ani na institucionální rovnováhu stanovenou ve Smlouvách.

Tímto nařízením nejsou dotčeny žádné jiné právní akty Unie, zejména ty, které se vztahují na mimosoudní řešení právních otázek vyplývajících z přeshraničních překážek nebo které jsou důležité pro správný výklad nebo provádění práva Unie. Tímto nařízením nejsou dotčeny koordinační mechanismy zavedené pro oblast sociálního zabezpečení a daní.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Ustanovení čl. 175 třetího pododstavce Smlouvy stanoví, že mimo fondy, jichž se týká první pododstavec uvedeného článku, lze rozhodnout o specifických činnostech za účelem dosažení cílů sociální a hospodářské soudržnosti stanovených ve Smlouvě. K dosažení harmonického rozvoje Evropské unie jako celku a větší hospodářské, sociální a územní soudržnosti je zapotřebí intenzivnější územní spolupráce. Za tímto účelem je vhodné přijmout opatření ke zlepšení podmínek, za nichž se uskutečňuje spolupráce v přeshraničních regionech, kterým je třeba věnovat zvláštní pozornost v souladu s čl. 174 odst. 3 Smlouvy.

• Subsidiarita

Podmínky pro územní spolupráci by se měly stanovit v souladu se zásadou subsidiarity podle čl. 5 odst. 3 Smlouvy o EU. Za účelem řešení právních přeshraničních překážek provádějí členské státy individuální, bilaterální i multilaterální iniciativy. Takovéto struktury spolupráce však neexistují ve všech členských státech a ne nutně pro všechny hranice daného členského státu.

Stejně tak přeshraniční koordinační místa nefungují ve všech členských státech a nepokrývají všechny vnitřní hranice EU, ačkoli jsou potřebná k vytvoření účinné sítě pro sdílení znalostí a posílení kapacit ve spolupráci s Komisí. Kromě toho finanční prostředky EU (zejména v rámci programů Interreg) a právní nástroje (zejména ESÚS) nebyly dosud postačující k vyřešení právních přeshraničních překážek zjištěných v celé Unii.

Důsledkem toho nemohou členské státy dostatečně dosáhnout cílů navrhovaného opatření, ať už na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni. Vzhledem k rozsahu a účinkům navrhovaného opatření jich lze lépe dosáhnout přijetím opatření na úrovni EU. Je proto zapotřebí další opatření ze strany zákonodárců EU.

• Proporcionalita

V souladu se zásadou proporcionality, která se uvádí v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o EU, nepřekročí obsah ani forma činnosti EU rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Používání nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení zřízeného podle tohoto nařízení je dobrovolné. Členské státy se mohou rozhodnout, že s jedním nebo více sousedními členskými státy budou nadále řešit právní překážky v konkrétním přeshraničním regionu v rámci stávajících struktur spolupráce.

¹² Také viz deváté východisko preambule Smlouvy o Evropské unii (doplněno zvýraznění **tučným** písmem): „ODHODLÁNI podporovat hospodářský a sociální rozvoj svých národů s ohledem na zásadu udržitelného rozvoje a v rámci **dotvoření vnitřního trhu** a **posilování soudržnosti** a ochrany životního prostředí a provádět politiku, která bude zajišťovat, že rozvoj hospodářské integrace bude provázen rozvojem ostatních oblastí“.

Členské státy se mohou rozhodnout, jak nejlépe uspořádat své zdroje při jmenování přeshraničního koordinačního místa, včetně jmenování stávajícího subjektu nebo společných přeshraničních koordinačních míst se sousedními členskými státy.

Pokud členský stát takový nástroj nemá nebo pokud zavedené struktury spolupráce k vyřešení dané přeshraniční překážky nepostačují, může se rozhodnout využít nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení zřízený podle tohoto nařízení.

Toto nařízení tudíž nejde nad rámec toho, co je k dosažení jeho cílů nezbytné. Pozměněným návrhem nejsou dotčeny opravné prostředky stanovené Smlouvami pro řešení porušování práva Unie členskými státy.

- **Volba nástroje**

Jak je popsáno v oddíle 1 výše, členské státy přijaly individuální, bilaterální a multilaterální iniciativy k vyřešení právních přeshraničních překážek. To však nemusí nutně platit pro všechny členské státy a rozhodně to nestačí k vyřešení všech překážek.

Nařízení stanoví členským státům povinnost jmenovat přeshraniční koordinační místa a zajistit, aby od nich iniciátoři obdrželi po posouzení přeshraničního spisu v přiměřené lhůtě (která může být stanovena vnitrostátními právními předpisy) odpověď. Nařízení je slučitelné s návrhem dobrovolného, standardního nástroje (nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení) a s výsadním právem členských států zvolit si vhodný nástroj. Volba tohoto pozměněného nařízení je v souladu s návrhem Komise z roku 2018 týkajícím se nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek a s interinstitucionálním kontextem tohoto spisu (viz oddíl 1).

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nepoužije se: nové právní předpisy.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Koncept přeshraniční politiky původně vychází z práce provedené lucemburským předsednictvím Rady v roce 2015. Ta vedla ke zřízení neformální pracovní skupiny členských států a seskupení členských států, která se scházela do prosince 2018. Pracovní skupina zkoumala možnosti, jak usnadnit řešení přetrvávajících přeshraničních překážek, zejména při provádění přeshraničních projektů.

O nástroj, který by řešil přeshraniční překážky, již delší dobu žádají i další zúčastněné strany, zejména přeshraniční regiony a instituce. Bylo to patrné zejména během přeshraničního přezkumu, který Komise prováděla v letech 2015 až 2017. Veřejné konzultace, které se během přezkumu uskutečnily ve všech úředních jazycích Unie, přinesly více než 620 odpovědí. V souvislosti s otázkou spojenou s potenciálním řešením přeshraničních záležitostí respondenti výslovně požádali Komisi, aby prosazovala větší flexibilitu při provádění vnitrostátních/regionálních právních předpisů v příhraničních regionech.

Ve stanovisku Výboru regionů a v usnesení Evropského parlamentu v reakci na sdělení „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“ byl návrh z roku 2018 na vytvoření tohoto nástroje podpořen. Oba dokumenty byly přijaty v létě roku 2018. V reakci na návrh z roku 2018 přijal Výbor regionů dne 5. prosince 2018 další zprávu (zpravodaj: Bouke Arends, NL/SES) na podporu tohoto návrhu. Výbor regionů přijal dne 10. října 2023

nové stanovisko k tématu „Evropský přeshraniční mechanismus 2.0“ (zpravodaj: Magali Altounian, FR/ RENEW).

Rovněž iniciativa *b-solutions* uvedená v oddíle 1 prokázala potřebu právního nástroje zřízeného podle práva Unie, který by pomohl řešit přeshraniční překážky. V průzkumu, který Komise provedla v roce 2020 (viz také oddíl 1), označilo 44 % občanů v příhraničních regionech EU právní a správní rozdíly za nejdůležitější překážky přeshraniční spolupráce.

- **Posouzení dopadů**

Dopad a evropská přidaná hodnota programů Interreg jsou plně uznávány¹³. V mnoha případech jsou však příčinou přeshraničních překážek (zejména v oblasti zdravotnických služeb, místní veřejné dopravy a rozvoje podnikání) rozdíly mezi správními postupy a vnitrostátními právními rámci. Pro programy je obtížné je řešit samostatně a vyžadují rozhodnutí, která jsou mimo rámec programových struktur.

Návrh nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek z roku 2018 byl součástí legislativního balíčku politiky soudržnosti na období 2021–2027, k němuž bylo připojeno posouzení dopadů¹⁴, jež se nadále uplatňuje. Toto posouzení dopadů vychází z výše uvedené studie z roku 2017, kterou zadala Komise. Vzhledem k tomu, že tato zjištění jsou stále relevantní a platná, není třeba pro pozměněný návrh provádět aktualizované posouzení dopadů. Tento návrh představuje podstatné zjednodušení návrhu nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek z roku 2018 za současného zachování jeho původního zaměření na řešení právních a správních překážek, které brání hospodářskému a sociálnímu rozvoji přeshraničních regionů EU.

Novější studie provedená výzkumnou službou Evropského parlamentu s názvem *Mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context – European added value assessment* (Mechanismus řešení právních a správních překážek v přeshraničním kontextu – Posouzení evropské přidané hodnoty)¹⁵ dospěla k závěru, že přijetí nového legislativního nástroje na úrovni EU, který by řešil přeshraniční právní a správní překážky, by mohlo v rámci EU přinést hospodářský přínos ve výši 123 miliard EUR ročně a mít pozitivní sociální dopad na příhraniční regiony.

Komise zveřejnila výzvu k předložení faktických podkladů týkajících se potřeby právního aktu na úrovni EU, který by řešil přeshraniční překážky. Všechny zúčastněné strany byly vyzvány, aby poskytly zpětnou vazbu a empirické důkazy o překážkách, kterým čelí, o jejich dopadech a o tom, zda existují alternativní nástroje k nalezení řešení. Období konzultace bylo uzavřeno dne 16. listopadu 2023. Odpovědi a důkazy předložilo více než 50 zúčastněných stran. Příspěvky ukazují, že v oblasti spolupráce mezi příhraničními regiony EU přetrvává mnoho správních a právních překážek. Ty zdůrazňují potřebu vytvořit nový standardní nástroj v rámci práva Unie, který by tyto překážky překonal, a tím zlepšil přeshraniční spolupráci a přispěl k rozvoji příhraničních regionů.

Cílem tohoto pozměněného návrhu je využít potenciální pozitivní dopady větší přeshraniční interakce v celé Unii. Návrh poskytuje komplexní rámec platný pro všechny členské státy,

¹³ Komise, *European Territorial Cooperation, Work Package 11, Ex-post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013, focusing on the European Regional Development Fund (ERDF) and the Cohesion Fund (CF)* (Evropská územní spolupráce, Pracovní balíček 11, hodnocení *ex post* programů politiky soudržnosti na období 2007–2013 se zaměřením na Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) a Fond soudržnosti), červenec 2016.

¹⁴ SWD(2018) 282 final – 2018/0197 (COD).

¹⁵ EPRS, *Mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context – European added value assessment*, PE 740.233, 2023.

který umožní nalézt řešení právních a správních překážek, jež tuto přeshraniční interakci omezují a brzdí potenciál příhraničních regionů EU.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nepoužije se: nové právní předpisy.

- **Základní práva**

Tento pozměněný návrh vytváří právní mechanismus pro řešení právních a správních překážek v přeshraničních regionech, a je tedy určen především orgánům v členských státech. Pro občany by měla být řešení nalezená pomocí navrhovaného mechanismu přínosem. Řešení právních překážek v přeshraničních regionech podle tohoto návrhu by mělo mít pozitivní dopad na každodenní život obyvatel těchto regionů tím, že zlepší jejich přístup ke službám a ekonomickým příležitostem. Návrh dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie a nemá negativní dopad na žádné základní právo. Zejména díky svému cíli odstranit právní překážky v přeshraničním kontextu nařízení podporuje právo na přístup k veřejným službám (článek 36) a svobodu podnikání (článek 16). Jelikož však přeshraniční veřejné služby zahrnují širší škálu činností, návrh rovněž podpoří přístup ke zdravotní péči (článek 35). V obecnější rovině mohou nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení, stejně jako právo na volný pohyb a pobyt (článek 45), využívat služby přeshraniční veřejné dopravy.

Pozměněný návrh se rovněž zabývá otázkou účinné právní ochrany osob žijících v přeshraničních regionech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Pozměněný návrh nemá žádný rozpočtový dopad, neboť nezahrnuje poskytnutí finančních prostředků v jakékoli formě.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Stejně jako kterékoli nařízení EU je i navrhované nařízení závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Ustanovení čl. 291 odst. 1 Smlouvy požaduje, aby členské státy přijaly veškerá vnitrostátní právní opatření nezbytná k provedení právně závazných aktů EU. Jak se uvádí v oddíle 3.2 sdělení o příhraničních regionech, i tehdy, když existují evropské právní předpisy, mají členské státy určitou pružnost a volnost rozhodnutí, pokud jde o způsob, jakým uplatňují tyto právní předpisy ve svých vnitrostátních systémech a v podrobných prováděcích pravidlech. Když se pak v důsledku toho podél vnitřních hranic střetnou dva různé systémy, může dojít ke vzniku komplikací – někdy dokonce i právní nejistoty – a mohou růst náklady.

S cílem posoudit, zda se mechanismus zavedený na základě navrhovaného nařízení osvědčil jako účinný doplňkový nástroj k řešení právních překážek v přeshraničních regionech, by Komise měla provést v návaznosti na program zlepšování právní úpravy¹⁶ posouzení právních předpisů. Komise proto navrhuje provést posouzení a předložit Evropskému parlamentu, Radě, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o používání navrhovaného nařízení. Ve své zprávě použije ukazatele pro hodnocení

¹⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě „Zlepšování právní úpravy: lepší výsledky pro silnější Unii“ (COM(2016) 615 final, 14.9.2016).

jeho účinnosti, účelnosti, relevance, evropské přidané hodnoty a prostoru pro zjednodušení, a to do pěti let od začátku používání navrhovaného nařízení.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Vzhledem k tomu, že Rada vyjádřila v rámci jednání spolunormotvůrců o návrhu nařízení o mechanismu řešení právních a správních překážek z roku 2018 silné obavy, prošla podrobná ustanovení důkladnou kontrolou, revizí, zjednodušením a strukturální úpravou s cílem rozptýlit klíčové obavy. Tento proces zahrnoval snížení počtu ustanovení z 26 na 14 článků. Pozměněný návrh kombinuje prvky původního návrhu Komise s novými prvky, které byly zavedeny na základě legislativního usnesení Parlamentu z vlastního podnětu.

Kapitola I – Obecná ustanovení (články 1 až 3)

Kapitola I stanoví předmět a oblast působnosti navrhovaného nařízení a vymezuje klíčové pojmy.

Předmětem (článek 1) je postup pro usnadnění řešení přeshraničních překážek. Pro výběr vhodného nástroje členské státy zřídí a zorganizují přeshraniční koordinační místa. Návrh upřesňuje úkoly těchto přeshraničních koordinačních míst, jakož i koordinační úkoly Komise.

Oblast působnosti návrhu (článek 2) zahrnuje jak zeměpisné, tak věcné aspekty. Vzhledem k právnímu základu se nařízení bude vztahovat na přeshraniční překážky podle vnitrostátního práva ve všech vnitřních pozemních a námořních příhraničních regionech mezi sousedními členskými státy. Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné právní akty Unie, zejména ty, které se vztahují na mimosoudní řešení právních otázek vyplývajících z přeshraničních překážek a na správný výklad nebo provádění práva Unie.

Článek 3 uvádí definice potřebné k provedení návrhu. Definici iniciátorů pojímá návrh široce, neboť zahrnuje jakýkoli soukromý nebo veřejný subjekt, který se podílí na poskytování, provozu, zřizování nebo fungování jakékoli přeshraniční veřejné služby nebo infrastruktury, nebo jakoukoli fyzickou osobu, která má zájem na řešení přeshraniční překážky. Přeshraniční spis může podat několik právnických nebo fyzických osob společně.

Kapitola II – Přeshraniční koordinační místa (články 4 a 5)

Návrh stanoví několik možností zřízení přeshraničních koordinačních míst (článek 4) a uvádí jejich úkoly (článek 5). Tyto možnosti umožňují členským státům provádět tuto povinnost co nejpružněji a v plném souladu s jejich vnitřním institucionálním a právním rámcem (jedno nebo více přeshraničních koordinačních míst, na vnitrostátní a/nebo regionální úrovni, samostatný nebo stávající orgán nebo veřejnoprávní subjekt). Sousední členské státy mohou tyto možnosti uplatnit také v souvislosti se společným přeshraničním koordinačním místem, které pokrývá obě strany společné hranice.

Přeshraniční koordinační místa by měla fungovat jako „jednotná kontaktní místa“ pro iniciátory a být jejich výhradním kontaktním místem v příslušném členském státě. Pokud daný členský stát zřídí několik přeshraničních koordinačních míst, mělo by jedno z nich plnit úlohu hlavního přeshraničního koordinačního místa a ostatní by měly jeho práci podporovat a předávat nezbytné informace.

Kapitola III – Přeshraniční spisy (články 6 až 9)

Jádrem návrhu je správa přeshraničního spisu, který identifikuje přeshraniční překážku. Návrh stanoví prvky přeshraničního spisu (článek 7), kroky předběžného posouzení v členských státech (článek 8) a některé procedurální aspekty (článek 9).

Na základě zkušeností s iniciativou *b-solutions* by iniciátoři neměli být povinni určit, které správní a právní ustanovení je zdrojem překážky, ale mohou jim v tom pomoci organizace s

odbornými znalostmi v oblasti přeshraničních překážek (např. Sdružení evropských příhraničních regionů, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* nebo Středoevropská služba pro přeshraniční iniciativy). Iniciátor může předložit přeshraniční spis pouze jednou, tj. v členském státě, ve kterém se nachází nebo kde má sídlo (čl. 6 odst. 2).

Kromě uvedení popisu prvků nezbytných k tomu, aby přeshraniční koordinační místa mohla spis posoudit, by měl být v přeshraničním spisu popsán také rozsah případných odchylek nebo výjimek z běžně platných ustanovení nebo praxe s cílem omezit je na nezbytné minimum.

Účelem předběžného posouzení je zjistit, zda existuje přeshraniční překážka nebo zda lze spis uzavřít. I v případě, že předběžné posouzení dospěje k závěru o existenci přeshraniční překážky, je mechanismus řešení přeshraničních překážek dobrovolný, takže postup může být v kterékoli fázi ukončen za předpokladu, že se iniciátorovi podá řádné vysvětlení.

Ustanovení čl. 8 odst. 5 odkazuje na seznam nástrojů, které mají členské státy k dispozici. Příslušný orgán posoudí, zda lze na konkrétní přeshraniční překážku použít jeden nebo více nástrojů, které jsou k dispozici, a v koordinaci s ostatními stranami, které tyto nástroje používají, ji vyřešit. Při použití těchto nástrojů se členské státy řídí postupy a aspekty těchto nástrojů. Pokud však příslušný orgán vyhodnotí, že se na konkrétní přeshraniční překážku žádný z dostupných nástrojů nevztahuje nebo že žádný z nich není pro její vyřešení dostatečný, může členský stát použít nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení, který je navržen v kapitole IV jako doplňkový nástroj zavedený podle práva Unie.

Aby byla iniciátorovi poskytnuta právní jistota, stanoví článek 9 procesní rámec pro předběžné posouzení, který zahrnuje: lhůty, nutnost uvést důvody rozhodnutí, zda danou přeshraniční překážku řešit, a opravné prostředky proti těmto rozhodnutím.

Kapitola IV – Nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení (články 10 až 13)

Článek 10 stanoví postup použití, pokud přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán použije nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení (čl. 8 odst. 6) poté, co posoudil přeshraniční překážku podle čl. 8 odst. 1 a ostatní existující nástroje, které jsou pro řešení zjištěné překážky k dispozici (čl. 8 odst. 5). Přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán předá iniciátorovi informace o zjištěné přeshraniční překážce, o tom, které ustanovení je zdrojem překážky a o dalších krocích, které povedou k jejímu odstranění či neodstranění (čl. 10 odst. 2). Po určení překážky ve vnitrostátním právním systému je v případě, že neexistuje společné přeshraniční koordinační místo, zajištěna rovněž koordinace se sousedním členským státem (čl. 10 odst. 3). Ať už je překážka správní nebo právní povahy, je přeshraniční koordinační místo odpovědné za kontaktování příslušného orgánu s cílem nejprve ověřit užitek a proveditelnost řešení překážky prostřednictvím zjištěných správních nebo právních ustanovení nebo praxe (čl. 10 odst. 4 a 5). Iniciátor může být informován, že je zapotřebí více času na právní analýzu, konzultace uvnitř členského státu nebo koordinaci se sousedním členským státem (čl. 10 odst. 7).

Pokud je přijato rozhodnutí o řešení zjištěné překážky, může se postup lišit v závislosti na tom, které ustanovení je zdrojem přeshraniční překážky. V souvislosti se správním ustanovením může orgán, na který se přeshraniční koordinační místo obrátí, rozhodnout o změně ustanovení nebo praxe, včetně jejich výkladu (čl. 10 odst. 4). V takovém případě přeshraniční koordinační místo písemně vyrozumí iniciátora (čl. 11 odst. 1 písm. a)). V souvislosti s legislativním ustanovením může orgán, na který se přeshraniční koordinační místo obrátí, pouze navrhnout úpravu legislativního rámce za účelem vyřešení překážky (čl. 10 odst. 5), a to v souladu s ústavními předpisy členského státu. V takovém případě přeshraniční koordinační místo písemně informuje iniciátora o krocích legislativního postupu, které by mohly přicházet v úvahu. Pokud dva nebo více sousedních členských států dospějí k

závěru, že každý z nich chce zahájit legislativní postup nebo změnit správní ustanovení týkající se praxe za účelem vyřešení stejné překážky, budou tak muset učinit v úzké koordinaci, která může zahrnovat souběžné načasování a zřízení smíšeného výboru, v souladu s jejich příslušnými legislativními rámci (čl. 11 odst. 3).

Rozhodnutí o tom, zda se správní nebo právní překážka bude řešit, zůstává dobrovolné.

Kapitola V – Závěrečná ustanovení (články 12 až 14)

Kapitola V stanoví koordinační úkoly Komise (článek 12), úkoly v oblasti monitorování a podávání zpráv (článek 13) a datum vstupu v platnost a použitelnost (článek 14).

Podle čl. 13 odst. 1 musí každý členský stát informovat Komisi o zřízení svých přeshraničních koordinačních míst (šest měsíců po vstupu navrhovaného nařízení v platnost).

Ustanovení čl. 13 odst. 2 stanovuje povinnost Komise podat zprávu o používání navrhovaného nařízení do pěti let od jeho vstupu v platnost.

Pozměněný návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o mechanismu řešení právních a správních překážek v přeshraničním kontextu**

Návrh Komise COM(2018) 373 final se mění takto:

- (1) Název se nahrazuje tímto:

**„NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
o usnadnění přeshraničních řešení“.**

- (2) 1. až 28. bod odůvodnění se nahrazují tímto:

- (1) „Ustanovení čl. 175 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) stanoví, že mimo fondy¹⁷, jichž se týká první pododstavec uvedeného článku, lze rozhodnout o specifických činnostech za účelem dosažení cílů sociální a hospodářské soudržnosti stanovených ve Smlouvě. V této souvislosti přispívá k cílům stanoveným v uvedeném článku také územní spolupráce. K tomuto účelu je vhodné přijmout opatření nezbytná ke zlepšení podmínek, za nichž se územní spolupráce uskutečňuje.
- (2) Ustanovení čl. 174 třetího pododstavce Smlouvy uznává výzvy, kterým přeshraniční regiony čelí, a stanoví, že Unie by při rozvíjení a prosazování své činnosti vedoucí k posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti měla těmto regionům věnovat zvláštní pozornost.
- (3) Sdělení Komise „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“¹⁸ uznalo dosavadní pokrok, jehož bylo dosaženo při přeměně těchto regionů z převážně okrajových oblastí na oblasti růstu a příležitostí, ale zároveň poukázalo na přetrvávající právní a jiné překážky v těchto regionech, zejména překážky související se zdravotními službami, pracovněprávními předpisy, daněmi, rozvojem podnikání a překážky spojené s rozdíly správních kultur a vnitrostátních právních rámců. Ani financování Evropské územní spolupráce, poskytované zejména v rámci programů Interreg¹⁹, ani

¹⁷ Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský sociální fond plus (ESF+), Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci (FST), Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond (ENRAF), Azylový, migrační a integrační fond (AMIF), Fond pro vnitřní bezpečnost (ISF) a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky; viz článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060 ze dne 24. června 2021 o společných ustanoveních pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a o finančních pravidlech pro tyto fondy a pro Azylový, migrační a integrační fond, Fond pro vnitřní bezpečnost a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

¹⁸ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“ (COM(2017) 534 final, 20.9.2017).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1059 ze dne 24. června 2021 o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Evropská územní spolupráce (Interreg) podporovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj a nástrojů financování vnější činnosti (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

institucionální podpora spolupráce prostřednictvím evropských seskupení pro územní spolupráci („ESÚS“) zřízených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006²⁰ nebo iniciativy *b-solutions*, kterou Komise zahájila v roce 2018²¹, nepostačují k řešení některých správních a právních překážek, které brání účinné spolupráci.

- (4) Přeshraničním regionům hrozí, že v době krize budou neúměrně postiženy. Během pandemie COVID-19 byl hospodářský dopad opatření členských států souvisejících s hranicemi na přeshraniční regiony více než dvojnásobný oproti průměrnému dopadu na všechny regiony EU. Tato zkušenost posiluje potřebu poskytnout prostředky pro řešení přeshraničních překážek.
- (5) Přestože v některých regionech Unie již funguje několik právních nástrojů k řešení přeshraničních překážek na mezivládní, vnitrostátní, regionální a místní úrovni, nepokrývají všechny příhraniční regiony Unie a otázky související s rozvojem a posilováním územní soudržnosti neřeší vždy jednotně. K doplnění stávajících nástrojů je proto zapotřebí další nástroj zavedený právem Unie, a to tzv. nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení.
- (6) Aby bylo možné vytvořit správní strukturu, která by náležitě řešila žádosti týkající se přeshraničních překážek, měl by každý členský stát zřídit jedno nebo více přeshraničních koordinačních míst odpovědných za přijímání a posuzování žádostí týkajících se přeshraničních překážek. Ta by měla spolupracovat s Komisí a podporovat její koordinační úlohu.
- (7) Navzdory skutečnosti, že námořní příhraniční regiony jsou svou povahou odlišné vzhledem k omezenějším možnostem přeshraničních interakcí a využívání přeshraničních veřejných služeb, mělo by se toto nařízení vztahovat i na námořní hranice.
- (8) Na úrovni Unie existuje několik mimosoudních nástrojů pro monitorování a prosazování dodržování práva Unie, zejména těch, které souvisejí s jednotným trhem, jako je například SOLVIT²². Tímto nařízením by tyto stávající nástroje neměly být dotčeny. Vytvořený doplňkový nástroj se bude vztahovat pouze na přeshraniční překážky vzniklé na základě vnitrostátního práva, včetně správného, ale odlišného uplatňování práva Unie, které může vést k neúmyslnému omezování plánování nebo provádění přeshraničních veřejných služeb a prvků infrastruktury. Neměl by se vztahovat na spisy týkající se možného porušení práva Unie, kterým se řídí vnitřní trh, ze strany orgánu veřejné správy v jiném členském státě. Tímto nařízením nejsou rovněž dotčeny koordinační mechanismy zavedené pro oblast sociálního zabezpečení a daní.
- (9) Aby bylo možné určit možné přeshraniční překážky, na které by se toto nařízení mohlo vztahovat, je nutné definovat situace, které lze považovat za přeshraniční interakce. Za tímto účelem by se toto nařízení mělo vztahovat na infrastrukturu pro přeshraniční činnosti a na přeshraniční veřejné služby. Tyto

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

²¹ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU“ (COM(2017) 534 final, 20.9.2017).

²² Doporučení Komise 2013/461/EU ze dne 17. září 2013 (Úř. věst. L 249, 19.9.2013, s. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

„přeshraniční veřejné služby“, které jsou poskytovány dlouhodobě, by měly mít za cíl přinášet prospěch široké veřejnosti nebo konkrétní cílové skupině v příhraničním regionu, v němž je služba poskytována, a tím zlepšovat životní podmínky a územní soudržnost v těchto regionech. Prvky infrastruktury potřebné pro přeshraniční činnosti pak mohou být ovlivněny překážkami na hranicích, jako jsou různé technické normy pro budovy nebo vozidla, včetně příslušného vybavení. Přeshraniční spis by měl být předložen iniciátorem, kterým je veřejnoprávní nebo soukromoprávní subjekt nebo fyzická osoba, a to pouze v rozsahu, v jakém má tento subjekt nebo fyzická osoba oprávněný zájem na přeshraniční veřejné službě nebo určitých prvcích infrastruktury.

- (10) S cílem vytvořit na vnitrostátní úrovni odpovídající správní kapacitu pro vyřizování žádostí týkajících se přeshraničních překážek a zajistit síť vnitrostátních subjektů schopných vzájemně spolupracovat při provádění tohoto nařízení by členské státy měly zřídit jedno nebo více přeshraničních koordinačních míst na vnitrostátní nebo regionální úrovni. Dva nebo více sousedních členských států by rovněž mělo mít možnost určit stávající společné orgány jako přeshraniční koordinační místo na dané hranici nebo pověřit stávající společný orgán nebo subjekt dalšími úkoly přeshraničního koordinačního místa pro všechny své hranice.
- (11) Aby bylo možné stanovit rámec pro vyřizování žádostí týkajících se přeshraničních překážek, který by byl společný pro všechna přeshraniční koordinační místa, je nezbytné vymezit úkoly, které by měla jednotlivá přeshraniční koordinační místa plnit. Přeshraniční koordinační místa by měla fungovat jako „jednotná kontaktní místa“ pro iniciátory a měla by být jejich výhradním kontaktním místem. Členské státy by měly zajistit, aby byly kontaktní informace přeshraničních koordinačních míst veřejně dostupné, a zajistit jejich viditelnost a dostupnost. Pokud v členském státě existuje více než jedno přeshraniční koordinační místo, mělo by být jasně určeno, na jaké jednotné kontaktní místo se má iniciátor obrátit. S cílem umožnit sledování výsledků přeshraničních žádostí a zvýšit transparentnost řešení přeshraničních překážek by přeshraniční koordinační místa měla být rovněž odpovědná za zřízení a vedení veřejného rejstříku zahrnujícího všechny přeshraniční spisy předložené iniciátory, kteří se nacházejí v daném členském státě. Kromě toho je nezbytné, aby toto nařízení stanovilo povinnosti týkající se koordinace, spolupráce a výměny informací mezi různými přeshraničními koordinačními místy v jednom členském státě a mezi přeshraničními koordinačními místy sousedních členských států.
- (12) Každý iniciátor by měl svůj přeshraniční spis předložit pouze jednou. Pokud však jiný iniciátor v jiném členském státě předloží v tomto jiném členském státě obdobný přeshraniční spis, měla by přeshraniční koordinační místa uvedených členských států takovému vedení souběžných spisů pomocí vhodné organizace své koordinace zabránit.
- (13) Vzhledem k různým vrstvám použitelných vnitrostátních právních předpisů může být obtížné určit konkrétní ustanovení, které představuje přeshraniční překážku. I na základě zkušeností s *b-solutions* by proto měl iniciátor pouze popsat situaci a problém, který je třeba vyřešit.
- (14) S cílem zajistit procesní rámec, který by současně poskytoval právní jistotu iniciátorovi přeshraničního spisu, by přeshraniční koordinační místo mělo

přeshraniční spis posoudit a poskytnout iniciátorovi předběžnou a konečnou odpověď v přiměřených lhůtách, které by v zásadě měly odpovídat lhůtám stanoveným ve vnitrostátním právu. Pokud iniciátor přeshraniční překážky neurčil, měly by tak učinit příslušné orgány nebo veřejnoprávní subjekty. Z analýzy přeshraničního spisu může vyplynout, že ve skutečnosti žádná přeshraniční překážka neexistuje, protože popis údajné překážky je založen na nedostatečných informacích, na nesprávném výkladu platných právních nebo správních ustanovení nebo protože právní nebo správní ustanovení již nezbytné požadavky na řešení překážky zahrnují. V takovém případě by se přeshraniční překážka měla považovat za vyřešenou a přeshraniční spis by měl být uzavřen. Jakmile je existence přeshraniční překážky potvrzena, členské státy by měly mít možnost rozhodnout, jaký nástroj z těch, které jsou v daném přeshraničním regionu k dispozici, by byl pro řešení situace vhodný, přičemž by se měly v první řadě spoléhat na již případně existující mechanismy k vyřešení překážky. Pokud se členské státy rozhodnou přeshraniční překážku neřešit, měly by to řádně odůvodnit a uvést možné možnosti právní nápravy, zejména pokud členský stát dospěje k závěru, že zjištěná překážka nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.

- (15) Pokud příslušný orgán nenalezl vhodný existující nástroj, může zvolit nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení, nebo uvést důvody, proč se rozhodl přeshraniční překážku neřešit. Vzhledem k tomu, že výsledek postupu se může mírně lišit v závislosti na povaze případné přeshraniční právní překážky, ať už správní nebo právní povahy, je nutné tyto zvláštnosti v rámci nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení stanovit.
- (16) V zájmu zajištění účinné procesní struktury pro řešení spisů týkajících se přeshraničních překážek by toto nařízení mělo stanovit základní procesní kroky, a to jak pro spisy, v nichž je překážka správní povahy, tak pro spisy, v nichž je překážka povahy právní. Mělo by být rovněž vyjasněno, že rozdílné právní systémy v sousedních členských státech mohou vést k tomu, že přeshraniční překážky budou v jednom členském státě kvalifikovány jako správní ustanovení, ale v druhém jako právní ustanovení a naopak. Každý členský stát by proto měl použít odpovídající postup. Sousední členské státy by měly své postupy co nejvíce koordinovat. Je-li k danému spisu zaujato konečné stanovisko, mělo by být jeho odůvodnění sděleno spolu s rozhodnutím iniciátorovi.
- (17) V zájmu zajištění monitorování uplatňování tohoto nařízení na úrovni Unie a poskytování podpory členským státům mimo jiné při budování kapacit by měla být příslušnými úkoly k dosažení těchto cílů pověřena Komise. Koordinační místo na úrovni EU by mělo přeshraniční koordinační místa podporovat zejména tím, že bude napomáhat jejich vzájemné výměně zkušeností. Tato podpora může spočívat také v nástrojích technické pomoci, jako například *b-solutions*.
- (18) Aby bylo možné vytvářet politiku založenou na faktech, je třeba podat o provádění tohoto nařízení zprávu. Zpráva by se měla zabývat hlavními hodnotícími otázkami, včetně účinnosti, účelnosti, relevance, evropské přidané hodnoty, možností zjednodušení a udržitelnosti a nutnosti dalších opatření na úrovni Unie. Komise by měla tuto zprávu předložit Evropskému parlamentu, Radě a podle čl. 307 prvního pododstavce Smlouvy také Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. S cílem zajistit rozsáhlou

důkazní základnu pro používání tohoto nařízení a nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení by zpráva měla být předložena pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost.

- (19) Toto nařízení respektuje základní práva, dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie a nemá negativní dopad na žádné základní právo. Vzhledem ke svému cíli odstranit právní překážky v přeshraničním kontextu může nařízení podpořit právo na přístup ke službám obecného hospodářského zájmu (článek 36) a svobodu podnikání (článek 16). Široká nabídka tohoto druhu služeb může rovněž podpořit přístup ke zdravotní péči (článek 35). V obecnější rovině, jelikož se zdá velmi pravděpodobné, že nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení budou využívat také služby přeshraniční veřejné dopravy, může mít toto nařízení pozitivní dopad na volný pohyb a pobyt (článek 45).
- (20) Podmínky pro územní spolupráci by měly být vytvořeny v souladu se zásadou subsidiarity zakotvenou v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. Zkušenosti ukazují, že za účelem řešení právních přeshraničních překážek vyvíjejí členské státy individuální, bilaterální nebo i multilaterální iniciativy. Tyto nástroje však nejsou k dispozici ve všech členských státech ani pro všechny hranice daného členského státu. Cílů navrhovaného opatření tak nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, vzhledem k nutnosti zapojení alespoň dvou sousedních členských států, může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Je proto zapotřebí další opatření ze strany zákonodárců Unie.
- (21) V souladu se zásadou proporcionality uvedenou v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii by obsah ani forma činnosti Unie neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Použití nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení podle tohoto nařízení je pro každý členský stát dobrovolné. Členský stát by se měl rozhodnout, že na konkrétní hranici s jedním či více sousedními členskými státy bude řešit přeshraniční překážky prostřednictvím stávajících nástrojů, které zavedl na vnitrostátní úrovni nebo s jedním či více sousedními členskými státy. Toto nařízení proto nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů s ohledem na přeshraniční regiony, pro které nemají členské státy k dispozici žádný účinný nástroj k řešení přeshraničních překážek.“
- (3) Články 1 až 26 se nahrazují tímto:

„KAPITOLA I Obecná ustanovení

Článek 1 Předmět

1. Tímto nařízením se zavádí postup, který usnadňuje řešení přeshraničních překážek, jež brání zřízení a fungování prvků infrastruktury nezbytných pro veřejné či soukromé přeshraniční činnosti nebo přeshraničních veřejných služeb poskytovaných v daném přeshraničním regionu, které podporují hospodářskou, sociální a územní soudržnost v přeshraničním regionu (dále jen „nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení“).

2. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro:
 - a) organizaci a úkoly přeshraničních koordinačních míst v členských státech;
 - b) koordinační úkoly Komise.

Článek 2 **Oblast působnosti**

1. Toto nařízení se použije na přeshraniční překážky v pozemních nebo námořních příhraničních regionech sousedních členských států.

Nevztahuje se na přeshraniční překážky v příhraničních oblastech mezi členskými státy a třetími zeměmi.
2. Tímto nařízením nejsou dotčeny žádné jiné právní akty Unie, zejména ty, které se vztahují na mimosoudní řešení právních otázek vyplývajících z přeshraničních překážek a na správný výklad nebo provádění práva Unie. Tímto nařízením nejsou dotčeny koordinační mechanismy zavedené pro oblast sociálního zabezpečení a daní.

Článek 3 **Definice**

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - (1) „přeshraniční interakcí“ se rozumí:
 - a) jakýkoli prvek infrastruktury nezbytný pro veřejné nebo soukromé přeshraniční činnosti;
 - b) zřízení, fungování nebo poskytování jakékoli přeshraniční veřejné služby v přeshraničním regionu;
 - (2) „přeshraniční překážkou“ se rozumí jakékoli právní nebo správní ustanovení nebo praxe orgánu veřejné správy v členském státě, které potenciálně negativně ovlivňují přeshraniční interakci, a tím i rozvoj přeshraničního regionu, a které nezahrnují možné porušení práva Unie upravujícího vnitřní trh;
 - (3) „příslušným orgánem“ se rozumí orgán na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni, který má pravomoc přijímat právně závazné a vymahatelné akty;
 - (4) „přeshraničním spisem“ se rozumí dokument připravený jedním nebo více iniciátory, který má být předložen přeshraničnímu koordinačnímu místu;
 - (5) „přeshraniční veřejnou službou“ se rozumí činnost vykonávaná ve veřejném zájmu za účelem poskytování služby, řešení společných problémů nebo využití rozvojového potenciálu příhraničních regionů nacházejících se na různých stranách hranic jednoho nebo více sousedních členských států, pokud podporuje hospodářskou, sociální a územní soudržnost na přeshraničním území;
 - (6) „iniciátorem“ se rozumí jakýkoli soukromý nebo veřejný subjekt, který se podílí na poskytování, provozu, zřizování nebo fungování jakékoli přeshraniční veřejné služby nebo infrastruktury, nebo jakákoli fyzická osoba, která má oprávněný zájem na řešení přeshraniční překážky.

2. Pro účely tohoto nařízení se odkaz na „příslušný orgán“ vztahuje i na situace, kdy je v rámci téhož členského státu příslušný více než jeden příslušný orgán nebo je třeba konzultovat více než jeden příslušný orgán.
3. Pro účely tohoto nařízení se pojem „přeshraniční překážka“ vztahuje na jednu nebo více přeshraničních překážek spojených s přeshraničním spisem.

KAPITOLA II

Přeshraniční koordinační místa

Článek 4

Zřízení přeshraničních koordinačních míst

1. Každý členský stát zřídí jedno nebo více přeshraničních koordinačních míst v souladu se svým institucionálním a právním rámcem, a to na vnitrostátní nebo regionální úrovni nebo na obou úrovních, v souladu s odstavcem 3.
2. Dva nebo více sousedních členských států se mohou rozhodnout zřídit společné přeshraniční koordinační místo příslušné pro jeden nebo více příslušných přeshraničních regionů.
3. Každé přeshraniční koordinační místo se zřizuje jedním z těchto způsobů:
 - a) jako samostatný orgán nebo veřejnoprávní subjekt;
 - b) jako součást stávajícího orgánu nebo stávajícího veřejnoprávního subjektu, včetně pověření stávajícího orgánu nebo veřejnoprávního subjektu dalšími úkoly přeshraničního koordinačního místa.
4. Členské státy zajistí, aby do dvou měsíců od rozhodnutí o zřízení přeshraničního koordinačního místa byly na internetových stránkách programů Interreg uvedeny v čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) 2021/1059 k dispozici jeho kontaktní údaje a informace týkající se jeho úkolů. Členské státy zajistí viditelnost a přístupnost přeshraničního koordinačního místa.

Článek 5

Hlavní úkoly přeshraničních koordinačních míst

1. Členské státy stanoví jednotlivě v případě uvedeném v čl. 4 odst. 1, nebo společně v případě uvedeném v čl. 4 odst. 2, jaké úkoly bude plnit každé přeshraniční koordinační místo a jaké úkoly budou svěřeny příslušnému orgánu.
2. Členské státy rozhodnou, zda přeshraniční koordinační místa mohou v souvislosti s přeshraničním spisem jednat vlastním jménem, nebo zda jsou odpovědná pouze za komunikaci s iniciátory jménem příslušného orgánu.
3. Přeshraniční koordinační místo je jednotným kontaktním místem iniciátora v závislosti na organizaci kontaktních míst zavedené členskými státy, a to následujícím způsobem:
 - a) každé z vnitrostátních přeshraničních koordinačních míst je určeno pro všechny přeshraniční spisy předložené iniciátorem, který se nachází na území příslušného členského státu;

- b) každé z regionálních přeshraničních koordinačních míst je určeno pro přeshraniční spisy předložené iniciátorem, který se nachází v příhraničním regionu nebo regionech příslušného členského státu;
 - c) každé ze společných přeshraničních koordinačních míst je určeno pro přeshraniční spisy předložené iniciátorem, který se nachází v jednom z dotčených příhraničních regionů.
4. Kromě úkolů uvedených v člancích 8, 10 a 11 plní přeshraniční koordinační místa tyto úkoly:
- a) zřizují a vedou veřejný rejstřík zahrnující všechny přeshraniční spisy předložené iniciátory, kteří se nacházejí v daném členském státě;
 - b) spolupracují s Komisí a podporují koordinační úkoly Komise uvedené v článku 12 tím, že poskytují nezbytné informace, včetně klasifikace NUTS pro každý spis.

Pokud v členském státě existuje několik přeshraničních koordinačních míst, plní úkoly stanovené v písmenech a) a b) jedno přeshraniční koordinační místo (dále jen „hlavní přeshraniční koordinační místo“).

5. Členské státy zajistí, aby byl rejstřík podle odstavce 4 veřejně přístupný v otevřených a strojově čitelných formátech podle čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024²³, které umožňují třídění, prohledávání, extrahování, srovnávání a používání údajů, a aby byl nejméně třikrát ročně aktualizován. Přeshraniční koordinační místo může do rejstříku začlenit volně přístupné informace nebo jej propojit s jednotným internetovým portálem uvedeným v čl. 46 písm. b) nařízení (EU) 2021/1060, s internetovou stránkou uvedenou v čl. 49 odst. 1 uvedeného nařízení nebo s internetovou stránkou uvedenou v čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) 2021/1059.
6. V členském státě s více než jedním přeshraničním koordinačním místem předávají přeshraniční koordinační místa hlavnímu přeshraničnímu koordinačnímu místu nezbytné informace, aby mu umožnila plnit úkoly podle odstavců 4 a 5.
7. Pokud se dva nebo více sousedních členských států rozhodlo zřídit společné přeshraniční koordinační místo, předává toto místo nezbytné informace hlavním přeshraničním koordinačním místům příslušných členských států, pokud taková existují.

KAPITOLA III

Přeshraniční spisy

Článek 6

Příprava a předkládání přeshraničních spisů

1. Iniciátor připraví přeshraniční spis v souladu s článkem 7.
2. Iniciátor předloží přeshraniční spis přeshraničnímu koordinačnímu místu členského státu, v němž se iniciátor nachází nebo v němž má sídlo.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

3. Pokud jsou ve dvou nebo více sousedních členských státech zahájeny přeshraniční spisy týkající se téže přeshraniční překážky, jejich příslušná přeshraniční koordinační místa se vzájemně spojí, aby se vyjasnilo, které z nich se bude spisem primárně zabývat.

Článek 7

Obsah přeshraničních spisů

1. Přeshraniční spis obsahuje alespoň tyto prvky:
 - a) popis přeshraniční interakce, jejího kontextu a problému vyplývajícího z přeshraniční překážky, který by měl být vyřešen;
 - b) zdůvodnění potřeby vyřešit přeshraniční překážku;
 - c) případně popis negativního dopadu přeshraniční překážky na rozvoj příhraničního regionu;
 - d) příslušnou zeměpisnou oblast;
 - e) jsou-li k dispozici a jsou-li relevantní, údaje týkající se toho, po jakou nezbytnou dobu by měla platit odchylka nebo výjimka z přeshraniční překážky, nebo – v řádně odůvodněných případech – údaje týkající se odstranění překážky.
2. Iniciátor může rovněž určit přeshraniční překážku, a pokud je to možné, navrhnout znění odchylky nebo výjimky z přeshraniční překážky či právní řešení *ad hoc*.
3. Zeměpisná oblast uvedená v odst. 1 písm. d) je omezena na minimum nezbytné pro účinné vyřešení přeshraničního spisu.

Článek 8

Kroky předběžného posouzení

1. Přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán posoudí každý přeshraniční spis předložený v souladu s články 6 a 7 a určí přeshraniční překážku nebo přeshraniční překážky.
2. Ve lhůtě dvou měsíců od předložení spisu může přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán požádat iniciátora o objasnění přeshraničního spisu nebo o předložení dalších konkrétních informací. V takové žádosti se uvede, proč a v jakém ohledu se přeshraniční spis nepovažuje za dostatečný k posouzení.

Pokud se přepracovaný přeshraniční spis aspekty považovanými za nedostatečné nezabývá, může přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán postup ukončit; v takovém případě o tom informuje iniciátora a uvede důvody.
3. Pokud přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán po posouzení přeshraničního spisu dospěje k závěru, že údajná přeshraniční překážka neexistuje, může přeshraniční koordinační místo postup ukončit; v takovém případě o tom informuje iniciátora a uvede důvody.
4. Pokud přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán po posouzení přeshraničního spisu dospěje k závěru, že údajná přeshraniční překážka existuje, může se kdykoli v průběhu postupu rozhodnout, že ji nebude řešit; v takovém případě o tom informuje iniciátora a uvede důvody.

5. Před uzavřením posouzení přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán dále posoudí, zda se lze u každé údajné přeshraniční překážky opřít o stávající platnou mezinárodní dohodu o spolupráci, ať už bilaterální nebo multilaterální, víceodvětvovou nebo specifickou pro konkrétní odvětví, která stanoví vlastní mechanismus pro řešení přeshraničních překážek mezi členskými státy, jichž se tato překážka nebo tyto překážky týkají. Pokud taková mezinárodní dohoda existuje, řídí se řešení jedné nebo více přeshraničních překážek, včetně zúčastněných subjektů a postupu, který je třeba dodržet, zejména pokud jde o kontakty a spolupráci se sousedním členským státem, výhradně ustanoveními uvedené dohody.
6. Pokud se členský stát rozhodne překážku řešit, přičemž žádná vhodná mezinárodní dohoda podle odstavce 5 neexistuje, nebo se zdá, že existující mezinárodní dohody k vyřešení překážky uvedené v přeshraničním spisu uspokojivým způsobem nenapomáhají, může přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán použít nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení, a to buď samostatně, nebo v případě potřeby a po dohodě společně se sousedním členským státem.

Článek 9

Informace pro iniciátora

1. Po obdržení přeshraničního spisu nebo přepracovaného přeshraničního spisu informuje přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán iniciátora písemně o všech krocích předběžného posouzení učiněných v souladu s článkem 8, a to ve standardní lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy pro odpovědi na obdobné žádosti předkládané správnímu orgánu.
2. Pokud vnitrostátní právní předpisy takovou lhůtu nestanoví, použijí se následující lhůty:
 - a) tři měsíce pro kroky předběžného posouzení podle čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce;
 - b) šest měsíců pro kroky předběžného posouzení podle čl. 8 odst. 3 a 4.
3. Informace poskytované podle odstavce 1 rovněž obsahují:
 - a) kroky předběžného posouzení, které byly podniknuty, jejich odůvodnění a závěry, pokud jsou již k dispozici;
 - b) případně možnosti a postupy opravných prostředků stanovené vnitrostátními právními předpisy proti těmto krokům předběžného posouzení.
4. V rámci prvního kontaktu s iniciátorem podle čl. 8 odst. 2 prvního pododstavce může být rovněž uvedeno, že je zapotřebí více času na právní analýzu nebo na konzultace uvnitř členského státu nebo na koordinaci se sousedním členským státem.

KAPITOLA IV

Nástroj pro usnadnění přeshraničních řešení

Článek 10

Postup

1. Pokud přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán rozhodl podle čl. 8 odst. 6 o použití nástroje pro usnadnění přeshraničních řešení, použije postup stanovený v tomto článku.
2. Poté, co přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán ve svém vnitrostátním právním systému určí přeshraniční překážku, informuje iniciátora o:
 - a) určené přeshraniční překážce;
 - b) povaze ustanovení, které je zdrojem přeshraniční překážky a které by bylo potřeba změnit, aby se překážka vyřešila;
 - c) dalších krocích vedoucích k odstranění či neodstranění přeshraniční překážky a o tom, který z postupů podle odstavce 4 nebo 5 tohoto článku by se měl použít.
3. Po posouzení přeshraničního spisu a určení přeshraniční překážky si příslušné přeshraniční koordinační místo vymění důležité informace týkající se přeshraniční překážky s příslušným přeshraničním koordinačním místem v sousedním členském státě. Přeshraniční koordinační místa usilují o to, aby se předešlo souběžným postupům týkajícím se téže přeshraniční překážky.
4. Pokud přeshraniční překážka spočívá ve správním ustanovení nebo praxi, které nevyžadují změnu právního ustanovení, kontaktuje přeshraniční koordinační místo příslušný orgán odpovědný za správní ustanovení s cílem ověřit, zda k vyřešení přeshraniční překážky postačuje změna tohoto správního ustanovení nebo praxe a zda je příslušný orgán ochoten je odpovídajícím způsobem změnit. Iniciátor je písemně informován do osmi měsíců od předložení přeshraničního spisu.
5. Pokud přeshraniční překážka spočívá v právním ustanovení, kontaktuje přeshraniční koordinační místo příslušný orgán s cílem ověřit, zda by změna, včetně výjimky nebo odchylky od platného právního ustanovení, vyřešila přeshraniční překážku a zda příslušný orgán podnikne nezbytné kroky k zahájení legislativního postupu v souladu s institucionálním a právním rámcem. Iniciátor je písemně informován do osmi měsíců od předložení přeshraničního spisu.
6. Pokud byl přeshraniční spis předložen přeshraničnímu koordinačnímu místu dvou nebo více sousedních členských států, rozhodne každé z nich o druhu postupu, který se má v jeho členském státě použít.
7. Pokud přeshraniční koordinační místo nemůže iniciátorovi odpovědět do osmi měsíců, jak stanoví odstavce 4 a 5, neboť mu v tom brání právní analýza, konzultace uvnitř členského státu, koordinace se sousedním členským státem nebo to, že příslušný orgán sousedního členského státu dává podnět ke změně správního ustanovení nebo zahájení legislativního postupu, musí být iniciátor písemně informován o důvodu zpoždění a časovém harmonogramu odpovědi.

Článek 11

Závěrečné kroky k vyřešení přeshraniční překážky

1. Přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán na základě svého posouzení provedeného podle článku 8 a v souladu s informacemi obdrženyými podle čl. 10 odst. 3 písemně informuje iniciátora o výsledku spisu, a to konkrétně:
 - a) o výsledku postupu podle čl. 10 odst. 4, včetně případné změny jakéhokoli správního ustanovení;
 - b) o výsledku postupu podle čl. 10 odst. 5, včetně případného zahájení legislativního postupu nebo změny jakéhokoli právního ustanovení;
 - c) o tom, že přeshraniční překážka nebude řešena;
 - d) o důvodech, o které se opírá stanovisko přijaté podle písmen a), b) nebo c);
 - e) o případné lhůtě pro zjednání nápravy podle vnitrostátního práva. Pokud vnitrostátní právní předpisy žádnou lhůtu nestanoví, je iniciátorovi poskytnuta šestiměsíční lhůta k podání žádosti o přezkum rozhodnutí.
2. Pokud se přeshraniční koordinační místo nebo příslušný orgán rozhodl řešit přeshraniční překážku postupem podle čl. 10 odst. 5, musí:
 - a) informovat přeshraniční koordinační místo sousedního členského státu;
 - b) informovat iniciátora o nejdůležitějších krocích změny právního ustanovení, včetně případného legislativního postupu zahájeného s cílem přistoupit k legislativní změně řešící přeshraniční překážku nebo konečného rozhodnutí o zamítnutí postupu.

Iniciátor by měl být rovněž informován, pokud příslušné orgány sousedního členského státu rovněž zahájily změnu právního ustanovení.
3. Pokud dotčený členský stát a sousední členský stát dospějí k závěru, že každý z nich je ochoten zahájit vlastní legislativní postup nebo změnu svých správních ustanovení či praxe, učiní tak v úzké koordinaci a v souladu se svým příslušným institucionálním a právním rámcem. Tato koordinace se může týkat načasování postupů a může vést ke zřízení smíšeného výboru se zástupci přeshraničních koordinačních míst.

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 12

Koordinační úkoly Komise

Komise plní tyto koordinační úkoly:

- a) spolupracuje s přeshraničními koordinačními místy;
- b) podporuje posilování institucionální kapacity v členských státech nezbytné pro účinné provádění tohoto nařízení;
- c) podporuje výměnu zkušeností mezi členskými státy, a zejména mezi přeshraničními koordinačními místy;
- d) zveřejňuje a vede aktualizovaný seznam všech vnitrostátních a regionálních přeshraničních koordinačních míst;
- e) zřídí a spravuje veřejný rejstřík přeshraničních spisů.

Článek 13

Monitorování a podávání zpráv

1. Do dd/mm/yyyy [tj.1. dne měsíce následujícího po vstupu tohoto nařízení v platnost + šest měsíců; vyplní Úřad pro publikace] každý členský stát informuje Komisi o zřízení svého přeshraničního koordinačního místa nebo míst a o jejich kontaktních údajích.
2. Do dd/mm/yyyy [tj.1. dne měsíce následujícího po vstupu tohoto nařízení v platnost + pět let; vyplní Úřad pro publikace] Komise provede hodnocení tohoto nařízení a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Článek 14

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*